

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku, VIII Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Paweł Hempel

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015r. w Białymstoku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko G. K. oraz Ł. K., prowadzącym (...) spółkę cywilną w B.

o zapłatę

na skutek wniosku pozwanego G. K. o uzupełnienie postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 9 kwietnia 2015r.

postanawia:

uzupełnić postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 9 kwietnia 2015r. w ten sposób, iż zasądzić od powoda (...) w W. na rzecz pozwanego G. K. kwotę 2.417 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia Paweł Hempel

UZASADNIENIE

Powód (...) w W., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika radcę prawnego M. B. w pozwie, podpisanym elektronicznie, skierowanym w dniu 31 marca 2014r. w ramach elektronicznego postępowania upominawczego przeciwko G. K. oraz Ł. K., prowadzącym (...) spółkę cywilną w B. domagał się zasądzenia kwoty 27.751,37 PLN wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 marca 2014r. do dnia zapłaty. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, działając na podstawie art.505³³ § 1 kpc, prawomocnym postanowieniem z dnia 21 maja 2014r. przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Białymstoku. Przewodniczący zarządzeniem z dnia 12 czerwca 2014r. wezwał w trybie art.505³⁷ § 1 kpc w brzmieniu obowiązującym od dnia 7 lipca 2013r. powoda do wykazania umocowania reprezentantów powodowego Funduszu zgodnie z art.68 zdanie pierwsze kpc, dołączenia pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu M. B. zgodnie z art.89 § 1 zdanie pierwsze i drugie kpc oraz uiszczenia opłaty sądowej uzupełniającej od pozwu w kwocie 1.041 PLN – w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. Powód otrzymał przedmiotowe wezwanie w dniu 2 lipca 2014r. (k 10). Zakreślony termin upłynął bezskutecznie z dniem 16 lipca 2014r. Wprawdzie powód uiszczył w terminie (9 lipca 2014r.) uzupełniającą opłatę sądową od pozwu w kwocie 1.041 PLN (k 27), jednakże nie złożył w zakreślonym terminie stosownych dokumentów. Powód miał obowiązek przedstawić:

- 1) umocowanie reprezentantów (...) w W. zgodnie z art.68 zdanie pierwsze kpc oraz
- 2) pełnomocnictwo udzielone przez (...) w W. radcy prawnemu M. B..

Fundusz (...) w dniu 9 lipca 2014r. (k 26) przesłał dokumentację obejmującą pozew autorstwa (...) w W., w którym nota bene wskazano jedynie jednego pozwanego (k 12 – 13), do którego dołączył pełnomocnictwo oraz umocowanie, w których jako mocodawcę wskazano osobę prawną (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny

Zamknięty w W. niezwiązany w żaden sposób z niniejszą sprawą (k 15 – 17). Tym samym powód (...) w W.) zlekceważył zobowiązanie do złożenia dokumentów, o jakich mowa wyżej pod punktami 1 – 2. Na marginesie należy podkreślić, iż powód w związku z nowelizacją (od dnia 7 lipca 2013r.) art.505⁽³⁷⁾ § 1 kpc nie musiał składać w ramach uzupełnienia nie tylko pisemnego lub formularzowego pozwu, ale nawet odpisu pozwu wniesionego elektronicznie (patrz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 2015r. III CZP 33/15 – biuletyn Sądu Najwyższego z 2015r. z.6, poz.6). Powód musiał natomiast przedstawić pełnomocnictwo i umocowanie reprezentantów.

Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy w Białymstoku prawomocnym postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2015r., działając na podstawie art.505³⁷ § 1 kpc, umorzył postępowanie, przy czym nie odniósł się do wniosku pozwanego G. K. o zasądzenie zwrotu kosztów procesu (k 51, 75).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art.351 § 1 kpc strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku (odpowiednio postanowienia), a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu – od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku (postanowienia), jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. W myśl art.351 § 2 kpc wniosek o uzupełnienie wyroku (postanowienia) co do zwrotu kosztów lub natychmiastowej wykonalności sąd może rozpoznać na posiedzeniu niejawnym. Wreszcie na zasadzie art.108¹ jeżeli w toku postępowania sąd nie orzekł o obowiązku poniesienia kosztów sądowych lub orzeczeniem nie objął całej kwoty należnej z tego tytułu, postanowienie w tym przedmiocie wydaje na posiedzeniu niejawnym sąd, przed którym sprawa toczyła się w pierwszej instancji. Z powyższą sytuacją mieliśmy do czynienia w niniejszej sprawie, w której Sąd nie rozstrzygnął o całości żądania, a konkretnie o zwrocie kosztów zastępstwa prawnego.

W niniejszej sprawie mieliśmy do czynienia z umorzeniem postępowania, jednakże nie wskutek cofnięcia powództwa, ale wskutek zaniechania powoda wykonania czynności, o jakich mowa w art.505³⁷ § 1 kpc. Strona powodowa nieuzupełniająca pozwu w trybie art.505³⁷ § 1 kpc, czyli niewykazująca umocowania zgodnie z art.68 zdanie pierwsze, niedołączająca pełnomocnictwa zgodnie z art.89 § 1 zdanie pierwsze i drugie oraz nieuiszczająca w określonych sytuacjach opłaty uzupełniającej od pozwu pozostaje stroną przegrywającą sprawę w rozumieniu art.98 § 1 kpc. Odmienne stanowisko nie może znajdować aprobaty. Nie sposób bowiem pozbawiać strony pozwanej zwrotu kosztów procesu tylko dlatego, iż sprawa swój początek miała w elektronicznym postępowaniu nakazowym. Przecież pozwany przy ewentualnym wnoszeniu sprzeciw od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym ma prawo skorzystać z profesjonalnej, odpłatnej pomocy prawnej. Pozbawienie strony pozwanej możliwości dochodzenia refundacji poniesionych kosztów procesu tylko dlatego, iż strona powodowa zaniechała wykonać czynności, o jakich mowa w art.505³⁷ § 1 kpc, doprowadzając w ten sposób do umorzenia postępowania, pozostaje nieuzasadnione. W konsekwencji pozwany, któremu doręczono odpis pozwu (art.505³⁷ § 3 kpc) ma prawo zgłosić na podstawie art.203 § 3 kpc, stosowanego odpowiednio, w terminie dwutygodniowym, licząc od dnia otrzymania postanowienia o umorzeniu postępowania, wydanego w trybie w art.505³⁷ § 1 kpc, wniosek o przyznanie kosztów.

O przedmiotowych kosztach orzeczono na zasadzie uzupełnienia w myśl zasady odpowiedzialności za wynik sprawy i kosztów celowych (art.98 kpc) oraz stosownie do § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013r., poz.490 ze zm.).

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji postanowienia

Sędzia Paweł Hempel